

[Aksel Larsen.]

Partis Mening om det, og da vilde det stort set kun blive Gentagelser, hvis jeg havde taget Ordet i den almindelige Debat. Vi er i meget høj Grad Tilhængere af, at der gøres noget for at skaffe Arbejde. Vi er ogsaa Tilhængere af, at man først og fremmest skaffer de Folk Beskæftigelse, som længst har gaaet arbejdsløse. Men vi er ikke Tilhængere af det, der ogsaa findes udtrykt i Lovforslaget, nemlig at der skal være en ugentlig Arbejdstid paa fra 20 til 36 Timer. Vi finder, det er for lidt. Vi finder, at man bør give de paagældende fuld Uge. Desuden vil vi finde, at man hellere skulde tage lidt mere af Krisemillionærernes og deres ligestilledes Gevinst som Følge af Krisepolitikken i Stedet for at dække Udgifterne ved ny Gældsstiftelse.

Men det, som har kaldt mig herop, er den Debat, som nu er foregaaet, og jeg er specielt foranlediget af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens sidste Bemærkning. Det ærede Medlem og alle de Nationaløkonomer, han eventuelt maatte paaberaabe sig, vil ikke være i Stand til at føre noget som helst Bevis for Berettigelsen af det, det ærede Medlem kalder Driftsherregvinst. Al Verdens kapitalistiske Nationaløkonomer har forsøgt at begrunde Profitten ved at give den forskellige Navne. Driftsherregvinst er et af disse Navne, men hvad det end bliver kaldt, er det Udtryk for, at man beriger sig paa andre Menneskers Bekostning og i Kraft af det Arbejde, andre Mennesker udfører. I Stedet for at udbetale det fulde Arbejdsudbytte til Lønarbejderne, tager man og beholder en Del deraf; det, Marx med et fuldkommen rigtigt Udtryk kalder for Merværdien, og beslægtet det for sig selv, men forsøger at skaffe sig en vis moralsk eller etisk Berettigelse for denne Beslægtelse ved at finde mere tiltalende Ord for det end netop Profit eller Arbejdets Merværdi. Det kan ikke lade sig gøre at operere paa den Maade, man er nødt til at tage Stilling til: Hvilke Forhold eksisterer der, hvilke Forhold har Landbruget, og hvilke Lønninger har Landbrugets Arbejdere, hvilke Kaar har Arbejderklassen i det hele taget?

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen talte noget om, at Socialreformen, eller var det de sociale Udvalg, konkurrerer med Landbruget, fordi de Understøttelser, de udbetaler, er af en saadan Art, at Landbruget ikke kan faa Arbejdskraft paa de Lønninger, Landbruget er i Stand til at yde. Det ærede Medlem giver her — maaske ufrivilligt — en Erkendelse af,

hvor fantastisk lave de Lønninger er, Landbruget mange Steder yder, naar det ærede Medlem paastaar, at de fantastisk lave Understøttelser, der ydes de arbejdsløse her i Landet, skulde kunne virke som en Konkurrence, saa at de ikke er interesseret i at skaffe sig Arbejde.

Det ærede Medlem talte om Indførelse af udenlandske Produkter, hvorved man bl. a. producerer Margarine og derved paafører det danske Landbrug en Konkurrence, og talte i denne Forbindelse om Arbejdslønningerne i de Lande, hvorfra de paagældende Raaprodukter indføres. Det forekommer mig, at Landbruget ikke har noget imod at købe f. Eks. Foderstoffer fra saadanne Lande; hvis disse Foderstoffer er saa billige, saa det betaler sig for Landbruget, hører vi ikke nogen Beklagelse af, at disse Produkter kommer fra Udlandet. Dernæst er Margarineproduktionen i Danmark jo opstaaet paa en Tid, hvor de danske Landbrugere ikke ønskede at sælge deres Smør her i Landet, og Repræsentanter for danske Landbrugere skal i hvert Fald ikke staa op her og beklage sig over, at Margarinen er billigere end Smør, saa længe der rundt omkring paa Flertallet af Landets Gaarde serveres Margarine i Stedet for Smør til Landarbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde, at Landbruget kan ikke betale højere Lønninger. Jeg bestrider dette. Saa længe Landbruget er mere interesseret i at betale Renter og Afdrag til Laanekapitalen, end det er i at betale ordentlige Lønninger, saa længe Landbrugerne ikke siger: Ordentlige Lønninger til Arbejderne kommer i første Række, og saa maa Laanekapitalen vente, saa længe er der noget galt. Jeg lægger ikke de enkelte Landbrugere det til Last, for de er mere eller mindre under Førerskab af Profeter fra Venstre og L. S., som ude paa Landet driver en systematisk Kampagne mod Arbejderne og Arbejderorganisationerne og vildleder Landbrugerne om de faktiske Forhold. (Krag: Det er ganske usandt!). Det er ikke ganske usandt. Det ærede Medlem Hr. Krag er selv Repræsentant for den vildledende Agitation. Det ærede Medlem Hr. Krag har ikke undset sig for her i Tinget og naturligvis ogsaa ude i Landet at tale om, at Landbruget bliver forfordelt til Fordel for de øvrige Erhverv, som lukrerer paa Landbrugets Bekostning som Følge af Krisepolitikken.

Det ærede Medlem Hr. Krag er maaske den, der personlig bedst ved, hvordan det forholder sig i disse andre Erhverv, Byerhvervene, hvor Arbejderne har ganske